

**Η ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξη Τσίπρα στην κεντρική εκδήλωση
«Τρεις κάλπες, μία επιλογή: Να νικήσουμε!»**

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Φίλες και φίλοι

Βλέποντας τα πρόσωπά σας, νιώθω τη χαρά, τη βεβαιότητα και τη σιγουριά της νίκης.

Και αισθάνομαι τη διάθεση να χαμογελάσω μαζί σας, όχι γιατί ξεχνώ, έστω για μια στιγμή, αλλά γιατί ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ το ζόφο της πατρίδας και του λαού μας.

Αλλά εμείς με το χαμόγελο μάθαμε να παλεύουμε, με το χαμόγελο θα παλέψουμε και τώρα, και με το χαμόγελο θα νικήσουμε.

Το χαμόγελο της Ρένας, του Γαβριήλ, του Θοδωρή.

Το χαμόγελο κάθε διαδηλωτή, κάθε απεργού, κάθε ενεργού πολίτη που αντιστέκεται στο φόβο και στους εκβιασμούς.

Το χαμόγελο που θέλουμε να ανθίσει στα χείλη του προδομένου, ρημαγμένου από τα μνημόνια, ταπεινωμένου λαού μας.

Θυμόμαστε στο κάτω-κάτω από που ερχόμαστε.

Και δεν ξεχνάμε πού πηγαίνουμε.

Για να τιμήσουμε και τον σύντροφό μας που έφυγε σήμερα, τον τελευταίο σύντροφο του Άρη, τον Καπετάν Γιαννούτσο.

Να θυμηθούμε το παλιό αλλά πάντα επίκαιρο της ΕΠΟΝ:

Πολεμάμε και τραγουδάμε.

Πολεμάμε και τραγουδάμε, συντρόφισσες και σύντροφοι.

Χάρη στην εμπιστοσύνη του λαού μας, γίναμε από ένα μικρό κόμμα της αριστεράς όχι μόνο αξιωματική αντιπολίτευση, αλλά η μεγάλη δύναμη της αλλαγής, της ανατροπής, της νέας Ελλάδας.

Δύναμη ελπίδας στην Ευρώπη.

Ξέρετε γιατί;

Γιατί πατάμε γερά στην ιστορία.

Έχουμε ρίζες, έχουμε πατρίδα, έχουμε -είχαμε πάντα- θέση καθαρή και σταθερή στο πλευρό όλων εκείνων που δίνουν με αξιοπρέπεια και εντιμότητα τη μάχη της ζωής.

Γιατί έχουμε ιδέες και θέσεις που δικαιώνονται μέρα με τη μέρα.

Και όσο πιο ισχυροί γινόμαστε, τόσο πιο ταπεινοί αισθανόμαστε μπροστά σε όλους εκείνους που μας εμπιστεύονται, ελπίζουν σε μας, επενδύουν σε μας για ένα αύριο καλύτερο για τους ίδιους και τα παιδιά τους.

Ξέρουμε ότι μόνο μαζί τους, μαζί με όσους κατανοούν ότι ο αγώνας είναι αγώνας του καθενός, αγώνας όλων, και όχι αγώνας κάποιων για λογαριασμό άλλων, μπορούμε να νικήσουμε.

Και θα νικήσουμε -το βλέπω στα πρόσωπά σας και το βλέπετε στο δικό μου.

Φίλες και φίλοι

Δεν ζούμε φυσικά ούτε σε ροζ σύννεφα, ούτε στον κόσμο του πρωτογενούς πλεονάσματος ψέματος, απάτης, ή αυταπάτης, που ζουν άλλοι.

Δεν πανηγυρίζουμε πάνω από αμφισβητούμενους αριθμούς αγνοώντας την αδιαμφισβήτητη υπάρχουσα κατάσταση.

Είμαστε παιδιά αυτού του λαού, που δεν γνωρίζουμε απλώς τη σκληρή πραγματικότητα.

Ζούμε τη σκληρή πραγματικότητα.

Και ξέρουμε ότι η εκλογική μάχη που έχουμε μπροστά μας δεν είναι απλώς μια αναμέτρηση για κάποια ποσοστά, για κάποια εναλλαγή στην εξουσία, για το συνηθισμένο καυγά ποιος θα καταλάβει το κράτος-λάφυρο.

Είναι μια μάχη που θα κρίνει το αύριο:

Θα συνεχιστεί αυτή η καταστροφή;

Θα εξακολουθήσουν εκατομμύρια άνθρωποι να βουλιάζουν αβοήθητοι στη φτώχεια και στην απελπισία;

Θα απλωθεί η ελληνική τραγωδία ως success story και σε άλλες χώρες της Ευρώπης;

Ή θα πει ο ελληνικός λαός ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ. Ως εδώ!

Επιτέλους Τέλος.

Ή θα χαράξουμε όλοι μαζί ένα νέο δρόμο, με πρωτογενές πλεόνασμα όχι ψεύδους αλλά αλληλεγγύης, ανθρωπιάς, συμμετοχής, δημοκρατίας και εν τέλει ανάπτυξης με τον άνθρωπο στο επίκεντρό της;

Αυτό είναι το δίλημμα των εκλογών που έχουμε μπροστά μας.

Και δυστυχώς ούτε εμείς, ούτε ο λαός μας έχουμε χρόνο.

Κάθε ώρα, κάθε λεπτό που περνάει, άνθρωποι καταστρέφονται, ψυχές τσαλακώνονται, παιδιά μένουν νηστικά, ανήμποροι πετιούνται στον Καιάδα.

Δεν είναι φιλοδοξία.

Είναι χρέος μας, συντρόφισσες και σύντροφοι να νικήσουμε.

Απέναντι σε κάθε άνεργο, κάθε απελπισμένο, κάθε παιδί που πεινάει, κάθε άρρωστο που ζει την αναλγησία του απάνθρωπου κράτους.

Απέναντι σε κάθε συνταξιούχο που αργοπεθαίνει, σε κάθε νέο που αναζητά στη μετανάστευση μια κάποια ζωή, σε κάθε πολίτη που βλέπει την πατρίδα να αιμορραγεί.

Χρέος μας είναι, όχι φιλοδοξία.

Με το χρέος αυτό έχουμε να αναμετρηθούμε όλοι μας.

Και αυτό το χρέος μας υποχρεώνει να αναμετρηθούμε όχι μόνο με τον αδιάστακτο ταξικό αντίπαλο, τη διαπλοκή, τα μεγάλα συμφέροντα, την τραπεζοκλεπτοκρατία, και τους πολιτικούς τους εκπροσώπους.

Όχι μόνο με τη γερμανική τάξη πραγμάτων στην Ευρώπη.

Αυτό το χρέος μας υποχρεώνει να αναμετρηθούμε με τον ίδιο τον εαυτό μας.

Απέναντι σε έναν έμπειρο στο ψέμα, στην ίντριγκα και στην προβοκάτσια εχθρό, δεν έχουμε το προνόμιο της άγνοιας.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια της προκαταβολικής πολεμικής για ένα αύριο που ακόμα παλεύουμε να κατακτήσουμε.

Δεν έχουμε καν τη πολυτέλεια μιας τόσο γοητευτικής σε άλλους καιρούς εσωστρέφειας.

Τώρα έχουμε χρέος να προχωρήσουμε και να νικήσουμε.

Και θα νικήσουμε.

Και στην Ευρωπαϊκή κάλπη και στους Δήμους και στις 13 Περιφέρειες.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Συνήθως οι ευρωεκλογές θεωρούνται ένα είδος εθνικής δημοσκόπησης, μια αναμέτρηση με περιορισμένο ενδιαφέρον για τη ζωή του πολίτη.

Σήμερα όμως δεν είναι καθόλου έτσι.

Αυτές οι ευρωεκλογές θα είναι οι πιο κρίσιμες στην ιστορία και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη.

Γιατί θα παίξουν αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση του αύριο.

Θέλουν δεν θέλουν οι δυνάμεις του μνημονίου και της συγκυβέρνησης, για την Ελλάδα οι ευρωεκλογές αυτές θα είναι ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ για τα μνημόνια, την τρόικα, τις απάνθρωπες και καταστροφικές πολιτικές της λιτότητας.

Ναι ή όχι στις πολιτικές της ανθρωπιστικής τραγωδίας;

Ναι ή όχι στις πολιτικές καταστροφής της χώρας και των ανθρώπων της;

Ναι ή όχι σε κείνους που επιβάλλουν μια αδιέξοδη και απάνθρωπη πολιτική για να αντιμετωπίσουν δήθεν την κρίση που οι ίδιοι δημιούργησαν;

Αυτή είναι η ουσία των ευρωεκλογών.

Αλλά και για την Ευρώπη, οι εκλογές αυτές είναι κρίσιμες.

Γιατί οι λαοί της Ευρώπης δοκιμάζονται από τις πολιτικές άγριας λιτότητας, ενώ οι ηγέτες της Ευρώπης δοκιμάζουν συνταγές προτεσταντικού νεοφιλελευθερισμού με θύματα ολόκληρους λαούς και χώρες.

Κάθε Έλληνας και κάθε ευρωπαίος βρίσκεται μπροστά στο ερώτημα.

Στην Ελλάδα υπάρχει success story ή ανθρωπιστική καταστροφή;

Όποιος πιστεύει ότι η τραγωδία είναι επιτυχία, μπορεί να επιλέξει τον κ. Σαμαρά και τον εκλεκτό της κ. Μέρκελ.

Όποιος πιστεύει ότι η Ελλάδα έχει ανθρωπιστική κρίση και ότι κάτι πρέπει να γίνει για αυτό, θα στρατευτεί μαζί μας.

Εμείς πιστεύουμε βαθιά ότι οι ευρωπαϊκοί λαοί θα δείξουν το δρόμο της κατάργησης της λιτότητας και της αλλαγής πολιτικής, που πρεσβεύουν οι πολύχρωμες αριστερές και δημοκρατικές δυνάμεις.

Δεν θα ενισχύσουν τις δυνάμεις του φόβου και της μισαλλοδοξίας, τις δυνάμεις της λαϊκίστικης και άκρας δεξιάς, που επιδιώκουν τη διάλυση του ευρωπαϊκού πλαισίου και την επιστροφή στο μεσαίωνα.

Σε κάθε περίπτωση όμως, το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, θα κρίνει με ποιους συσχετισμούς, σε ποια Ευρώπη, θα κληθεί να δώσει τη μάχη η Ελλάδα με την αυριανή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτός ο κρίσιμος χαρακτήρας των ευρωεκλογών, τρομάζει τη μνημονιακή αντίδραση στην Ελλάδα.

Γι' αυτό επιστρατεύουν ανοησίες, ανακατεύουν σταυροδοσίες και πιλατεύουν ημερομηνίες.

Γι' αυτό και κοροϊδεύουν με όλη τους τη τέχνη, όπως χτες ο κύριος Σαμαράς που μας διαβεβαίωσε ότι ο φαύλος κύκλος κλείνει.

Συμφωνούμε μαζί του.

Κλείνει ο φαύλος κύκλος σας κύριε πρωθυπουργέ. Θα φροντίσει ο ελληνικός λαός γι' αυτό.

Και μαζί με το φαύλο κύκλο κλείνουν και οι φαύλοι που οδήγησαν την Ελλάδα ως εδώ και εξακολουθούν να υπηρετούν την ίδια φαυλότητα.

Αλλά φίλες και φίλοι, οι ευρωεκλογές είναι μια από τις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Η άλλη κρίσιμη μάχη, μια μάχη που έχει ήδη αρχίσει.

Είναι η αναμέτρηση στους δήμους.

Η έκβασή της σε όλο το μήκος και το πλάτος της Ελλάδας έχει κρίσιμη σημασία τόσο για τη ζωή της κάθε τοπικής κοινωνίας, του κάθε πολίτη, όσο και για την έκβαση της μεγάλης κοινωνικής και πολιτικής σύγκρουσης.

Ακόμα πιο κρίσιμα είναι τα πράγματα όταν μιλάμε για τις εκλογές στις περιφέρειες και τους μεγάλους δήμους.

Γιατί εκεί, στις περιφέρειες και στους μεγάλους δήμους πρωτίστως, θα δοθεί μια μάχη που περικλείει όλα τα μεγάλα ζητήματα και συνεπώς παίρνει, ήδη πήρε, το χαρακτήρα μετωπικής κοινωνικής και πολιτικής αντιπαράθεσης.

Προσέξτε.

Κάθε φορά η εκάστοτε κυβέρνηση προσπαθεί να αποσυνδέσει τις δημοτικές εκλογές από το λεγόμενο κεντρικό πολιτικό σκηνικό και τις κεντρικές πολιτικές επιλογές.

Και προχτές άκουσα ένα δήμαρχο της κυβερνητικής λογικής να αναρωτιέται δημοσίως: τι σχέση έχουν τα μνημόνια με τα σκουπίδια;

Ε, λοιπόν, έχουν σχέση με τα μνημόνια και οι βρώμικες πόλεις, και οι ρημαγμένοι παιδικοί σταθμοί, και οι αποστραγγισμένες κοινωνικές υπηρεσίες, και τα πάντα στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Φυσικά τα πρόσωπα, οι απόψεις, η αποφασιστικότητα, η αγωνιστικότητα του δημάρχου ή του περιφερειάρχη και της διοίκησης παίζουν το ρόλο τους, που κανείς δεν πρέπει να υποτιμά.

Αλλά όταν το μνημόνιο διατάζει και η κυβέρνηση απολύει, όταν ελέω μνημονίων αποψιλώνονται οι κοινωνικές υπηρεσίες, μηδενίζονται τα κοινωνικά κονδύλια, στερείται η αυτοδιοίκηση πόρων, ενώ διαβάλλεται συνεχώς και συστηματικά, ποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι δεν έχει σχέση το έργο των δήμων με το σημερινό καθεστώς;

Κι όταν ένας δήμαρχος αντί να αντιστέκεται και να πιέζει την κεντρική εξουσία, γίνεται συνεργός της στις βαρβαρότητες, τότε τι ακριβώς παριστάνει;

Είναι απλώς Πόντιος Πιλάτος ή προδίνει την εμπιστοσύνη των δημοτών του;

Εμείς καλούμε τους πολίτες να δώσουν ένα τέλος στα τοπικά συστήματα της δικομματικής διαφθοράς.

Να δώσουν ένα τέλος στα διεφθαρμένα τοπικά κατεστημένα της διαπλοκής οικονομικών συμφερόντων.

Καλούμε τους πολίτες να αποδοκιμάσουν τις πολιτικές που επιχειρούν να μετατρέψουν την τοπική αυτοδιοίκηση είτε σε υπόθεση "δημοτικών μάνατζερ", είτε σε υπόθεση σκουπιδιών, κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Καλούμε τους πολίτες να δώσουν την εμπιστοσύνη τους σε κείνους που δεν θα τους προδώσουν σε καμιά περίπτωση.

Δεν θα καμφθούν, θα αντισταθούν στις επιταγές της κάθε τρόικας και θα σταθούν στο πλευρό των πιο ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, αλλά και του κάθε εργαζόμενου που θέλει να ζει σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον και σε μια ανθρώπινη χώρα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Είδαμε τις τελευταίες μέρες το θέατρο του παραλόγου.

Από τη μία το ΣΥΡΙΖΑ να έχει καταλήξει σε στήριξη υποψηφίων σε όλες εκτός μίας περιφέρειας και στους δήμους Αθήνας και Πειραιά.

Από την άλλη τη ΝΔ να έχει παντού διπλές υποψηφιότητες ή και καθόλου υποψηφιότητες.

Αλλά παρόλα αυτά οι διπλές υποψηφιότητες να μην είναι πρόβλημα της ΝΔ αλλά πλούτος της αυτοδιοίκησης.

Ο δε κ. Σαμαράς, στη χθεσινή του συνέντευξη έσπασε κάθε ρεκόρ ευελιξίας στην τακτική.

«Έχω και δεν έχω υποψήφιο, δίνω και δε δίνω χρίσμα, εμπιστεύομαι τους πολίτες αλλά πιο πολύ τις δημοσκοπήσεις», και τέλος «αυτός είναι ο υποψήφιος μας και αν δεν σας αρέσει έχω κι άλλον» για να παραφράσουμε και μια φράση του Γκράουτσο Μάρξ.

Και έχουμε και τους γνωστούς σχολιαστές.

Να κόπτονται για τη δημοκρατία στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά να θεωρούν αυτονόητο το να αποφασίζει μόνος ο κ. Σαμαράς για τον ποιό δήμαρχο θέλουν οι Αθηναίοι.

Οι πολίτες όμως καταλαβαίνουν.

Γιατί βλέπουν ότι η ΝΔ δεν μπορεί να συσπειρώσει όχι τους ψηφοφόρους αλλά και τα ίδια της τα στελέχη.

Γνωρίζουν οι πολίτες ότι η ΝΔ ποντάρει στην αποχή τους.

Διότι στην αρχή ήθελε να αλλάξει τον εκλογικό νόμο για να ψηφίζουμε χωριστά δήμαρχο, χωριστά δημοτικούς συμβούλους.

Μετά, ακούσαμε ότι θέλανε να μεταθέσουν τις εκλογές για τον Οκτώβρη.

Μετά αλλάξανε την ημερομηνία.

Και στο τέλος αλλάζουνε και το τρόπο εκλογής των ευρωβουλευτών στο παραπέντε.

Οι πολίτες, όμως, καταλαβαίνουν.

Δεν τους έπιασε οίστρος μεταρρύθμισης.

Εύχονται προσεύχονται και ελπίζουν στην αποχή του κόσμου.

Αλλά δε θα τους βγει.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο μια ειδική αναφορά στο Γαβριήλ, στη Ρένα και στον Θοδωρή.

Τρία πρόσωπα που η υποψηφιότητά τους έχει ένα ιδιαίτερο συμβολισμό.

Γιατί δίνουν τη μάχη στα πιο κρίσιμα σημεία του εκλογικού μετώπου.

Γιατί η νίκη τους θα σημάνει πέραν πάσης αμφιβολίας την αρχή της μεγάλης αλλαγής.

Θα συμβολίσει τη μεγάλη Ανατροπή.

Γιατί η νίκη τους επίσης θα δώσει το μήνυμα ότι ένα νέο πολιτικό κύμα, με νέα αντίληψη για την πολιτική, για τους πολιτικούς, και για τους πολίτες, έρχεται για να αλλάξει το πρόσωπο της χώρας.

Και γιατί απόψε, στη συγκέντρωσή μας αυτή, οι τρεις τους εκπροσωπούν όλους τους υποψήφιους που στηρίζουμε.

Και κυρίως εκπροσωπούν την αντίληψή μας για το είδος της πολιτικής και των πολιτικών που χρειάζεται η χώρα.

Αυτά είναι τα πρόσωπα, ή αν θέλετε το πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Η νεότητα με την ανατρεπτική διάθεση και η δοκιμασμένη στο χρόνο αγωνιστική ανιδιοτέλεια, συνθέτουν το θεμέλιο της αισιοδοξίας μας.

Και εγγυώνται ότι θα σταθούν και θα σταθούμε αταλάντευτοι στις δεσμεύσεις μας.

Λένε πολλοί, ειδικά για το Γαβριήλ και τη Ρένα, ότι δεν έχουν τη πολιτική εμπειρία για να διοικήσουν τη μεγαλύτερη περιφέρεια και το μεγαλύτερο δήμο της χώρας.

Μα μέχρι σήμερα την Ελλάδα κυβερνούν πολιτικοί με εμπειρία, που γεννήθηκαν πριν από τη δεκαετία του '60.

Αλλά η εμπειρία δε τους απέτρεψε να εφαρμόσουν πολιτικές που κατέστρεψαν την κοινωνική συνοχή και εξόντωσαν τη προοπτική, τα όνειρα, το μέλλον της νέας γενιάς αλλά και των μεγαλύτερων γενιών.

Από αύριο, λοιπόν, θα αναλάβουν την ευθύνη στην Αθήνα, στην Αττική αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές σε όλη την Ελλάδα, πολλοί νέοι άνθρωποι που γεννήθηκαν μετά την Μεταπολίτευση.

Νέοι άνθρωποι με γνώσεις, με πίστη και με πάθος.

Νέοι άνθρωποι με σχέδιο και αποφασιστικότητα να δουλέψουν για την αναγέννηση του τόπου μας.

Και μαζί με τους παλιότερους, που στάθηκαν όρθιοι σε δύσκολες συνθήκες και η εμπειρία τους είναι πολύτιμη, είναι σε θέση όχι μόνο να οραματιστούν αλλά και να δημιουργήσουν μια νέα Ελλάδα.

Γιατί αυτό που μας αναλογεί σήμερα είναι να οραματιστούμε και να δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα.

Και το καινούργιο δε μπορεί να φτιαχτεί με τις δυνάμεις του χθες, ούτε με τα παλιά υλικά.

Ο Ελληνικός Λαός προδόθηκε από τους πολιτικούς του χτες που δεν μπόρεσαν να υπερασπιστούν την Ελλάδα στο σκληρό πόλεμο για το αύριο.

Στην ανακύκλωση της ήττας εμείς είμαστε αποφασισμένοι να βάλουμε τέρμα.

Το ξέρουν, γι' αυτό και όλοι τους προσπαθούν με ψεύδη και τεχνάσματα να διασώσουν το χρεοκοπημένο σύστημα νομής της εξουσίας.

Διαβάσουν, λοιπόν, τη Ρένα και το Γαβριήλ για απειρία.

Αλλά και για το Θοδωρή, θα πουν δεν έμαθε ποτέ να διοικεί.

Αλλά είναι η δική μας απειρία στη διοίκηση, αλλά η δική τους πείρα στην υποτέλεια και στη συναλλαγή που έφερε την καταστροφή.

Μας διαβάλλουν επίσης για έλλειψη αναγνωρίσιμων στελεχών.

Αλλά είναι τα δικά τους αναγνωρίσιμα στελέχη που γεμίζουν τα κελιά του Κορυδαλλού και τα συρτάρια των δικαστών με χιλιάδες σελίδες για παράνομες πράξεις.

Όχι τα δικά μας.

Μέχρι σήμερα, λοιπόν, την Ελλάδα κυβερνούν άνθρωποι της ασπρόμαυρης εποχής.

Από αύριο θα αναλάβουν την ευθύνη οι άνθρωποι που συνδυάζουν τα χρώματα του ριζοσπαστισμού, της εξέγερσης, της ανατροπής, με την αποφασιστικότητα της ελπίδας και το ήθος του σεβασμού στον συνάνθρωπο.

Ας είναι βέβαιοι όλοι για αυτό, εχθροί και φίλοι:

Εμείς δεν θα γίνουμε άλλη μια χαμένη γενιά.

Εμείς θα χτίσουμε μαζί με τον Λαό τη νέα Μεταπολίτευση και θα αλλάξουμε τον τόπο.

Θα ξαναχτίσουμε την Ελλάδα.

Φίλες και φίλοι

Τις τελευταίες μέρες εντάθηκε η επίθεση εναντίον μας ότι δεν είμαστε συνεπείς.

Ακριβώς όπως το ακούτε. Ότι δεν είμαστε συνεπείς!

Ότι μας ενδιαφέρει μόνο η εξουσία για την εξουσία.

Ότι κάνουμε εκπτώσεις, από τις θέσεις μας.

Ότι τα βρίσκουμε με τη διαπλοκή, με την οικονομική ολιγαρχία, με το Σύστημα.

Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πασοκοποιείται -καινούργια λέξη αυτή, που τη λανσάρει η διαπλοκή για μόδα.

Συγγνώμη, αλλά στο σημείο αυτό θα ήθελα να ρωτήσω κάτι εξίσου σοβαρό με όλα αυτά:

Μήπως υπάρχει κάποιος ψυχίατρος στην αίθουσα;

Γιατί μόνο ψυχίατρος μπορεί να εξηγήσει από τι πάσχουν εκείνοι που από τη μια βλέπουν στο πρόσωπό μας θηρία, εξτρεμιστές, τυχοδιώκτες, κουκουλοφόρους, οπαδούς της βίας, και από την άλλη, στο ίδιο πρόσωπο, στο δικό μας πάλι, βλέπουν αρνάκια έτοιμα να βολευτούν ήσυχα κι ωραία στο Σύστημα που καταπολεμούν.

Και μάλλον ψυχίατρος χρειάζεται για να διαγνώσει τι είδους διαταραχή έχουν εκείνοι που από τη μια μεριά συνεργάζονται στενά, φιλικά και μνημονιακά με το ΠΑΣΟΚ και από την άλλη κατηγορούν εμάς ότι γινόμαστε ΠΑΣΟΚ!!

Ωστε λοιπόν είμαστε πρόθυμοι να γίνουμε σαν κι αυτούς.

Να γίνουμε δικοί τους, και να συμμετάσχουμε στο πάρτι τους πετώντας στην άκρη ιδέες, οράματα, αρχές και αξίες -παλιοπράγματα δηλαδή για το σινάφι τους.

Ωραία. Αλλά τότε πάλι πρέπει να τους εξετάσει ένας ψυχίατρος και να μας ενημερώσει:

Αν είμαστε -η πάμε να γίνουμε- δικοί τους, γιατί μας χτυπούν όλοι μαζί με τόση μανία;

Γιατί τρομοκρατούν τον κόσμο ότι θα βάλουμε φόρους και θα δημεύσουμε καταθέσεις;

Γιατί στήνουν προβοκάτσες όπως αυτή του Κάρας;

Γιατί επιμένουν ότι ο πιο φανερός μας στόχος είναι να βγάλουμε την Ελλάδα από το ευρώ και ο πιο κρυφός να την κάνουμε Βόρεια Κορέα;

Γιατί δεν μας έχουν στα όπα-όπα, όπως είχαν παλιότερα τον Παπανδρέου, τον Σημίτη, ή τον Βενιζέλο;

Δεν ξέρω τι δείχνει αυτό από ψυχιατρική άποψη.

Πολιτικά όμως δείχνει μόνο ένα πράγμα: Φόβο!

Φόβο, μάλιστα.

Και φόβο μεγάλο.

Δεν διαισθάνονται πια, αλλά το βλέπουν, το μετρούν, το ψηλαφούν, ότι οι μέρες της αφθονίας τους είναι μετρημένες.

Και πέφτουν από την κινδυνολογία στην προβοκάτσια και από την προβοκάτσια στα κατασκευάσματα ενός ταραγμένου νου.

Εμάς πάντως δεν πρόκειται να μας τρελάνουν, ούτε και τον ελληνικό λαό να τον μπερδέψουν.

Ξέρουμε τι φοβούνται -αυτό που είμαστε, που εκπροσωπούμε, που πιστεύουμε και που παλεύουμε.

Ξέρουν πια και οι περισσότεροι Έλληνες την αλήθεια και για μας και γι' αυτούς.

Ξέρετε όμως ποιο είναι το πιο εντυπωσιακό; Ότι υπάρχουν δυνάμεις θεωρητικά φίλιες, και μάλιστα ultra επαναστατικές και συνεπείς όπως καθημερινά δηλώνουν, που αναπαράγουν, τροφοδοτούν, αναμασούν αυτό το αισχρό ψέμα της διαπλοκής και της πιο σκοτεινής κάστας της πλουτοκρατίας.

Και ταυτίζουν το ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, προεξοφλώντας και περιμένοντας την παράδοσή μας στο trafficking του Συστήματος.

Λυπάμαι, αλλά για άλλη μια φορά κάνουν άλλο ένα ιστορικό λάθος.

Θύματα της εμπάθειας και της ανεπάρκειας που οδηγεί σε τύφλωση δεν βλέπουν τον ταξικό αντίπαλο να αναπαράγει τις κραυγές τους, και να διαδίδει τα προϊόντα της δικής τους μονταζιέρας.

Και όχι μόνο δεν τους ενδιαφέρει η ενότητα της αριστεράς, αλλά στροβιλίζονται και σε ένα χορό μίσους και συκοφαντίας, αδιαφορώντας αν αύριο θα έχουμε μνημονικές κυβερνήσεις ή κυβέρνηση της αριστεράς.

Αδιαφορώντας ακόμα, αν πιστέψουμε την πιο πρόσφατη ακραία δήλωση βουλευτή, για το ποιος θα πρέπει να υπερψηφιστεί σε περίπτωση που αντίπαλοι στο δεύτερο γύρο τοπικών εκλογών είναι εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

Ας κρίνουν οι κομμουνιστές, οι αριστεροί, οι αγωνιστές.

Και την ώρα της κάλπης ας μετρήσουν με ψυχή βαθιά τι διακυβεύεται και τι θα πρέπει να πράξουν για την εργατική τάξη, την πατρίδα και τις ιδέες τους.

Εμείς πάντως το δηλώνουμε από τώρα:

Σε όποια γωνιά της Ελλάδας, αν στο δεύτερο γύρο δεν βρεθούν οι δυνάμεις που στήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά ο υποψήφιος του ΚΚΕ ενάντια σε υποψήφιο κυβερνητικό, εμείς θα στηρίζουμε τον υποψήφιο του ΚΚΕ.

Αν δε, ιδιαίτερα, βρεθεί υποψήφιος του ΚΚΕ ενάντια σε φασίστα θα δώσουμε μάχη με όλες μας τις δυνάμεις για να υψώσουμε ασπίδα προστασίας της δημοκρατίας.

Χωρίς δισταγμό, χωρίς δεύτερη κουβέντα, χωρίς αστερίσκους.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Όλοι ξέρουμε από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης ότι στην Ευρώπη η καμπάνια για την υποψηφιότητά μου -που επί της ουσίας είναι υποψηφιότητα του ΣΥΡΙΖΑ- βρίσκει μια απίστευτα θετική αντιμετώπιση.

Πριν από μια εβδομάδα στην Ιταλία, δημιουργήθηκε ένα πρωτοφανές πείραμα:

Μια ευρεία ενωτική λίστα που στο όνομα της υποψηφιότητάς Τσίπρα, επιχειρεί να ενώσει την κατακερματισμένη Ιταλική αριστερά.

Και η υποδοχή από τον κόσμο της αριστεράς υπήρξε ενθουσιώδης.

Ήδη όσοι κάνουν εκεί πολιτικούς σχεδιασμούς είναι αναγκασμένοι να λογαριάζουν και το καινούργιο που γεννήθηκε από τα κάτω και αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη δυναμική. Θα ήθελα να μπορούσα να σας περιγράψω το κλίμα που συνάντησα στη Ρώμη, αλλά πραγματικά κάτι τέτοιο με ξεπερνάει.

Γιατί όμως τα λέω όλα αυτά;

Όχι προφανώς για να κάνω μια φτηνή και άχρηστη διαφήμιση του εαυτού μου.

Αλλά γιατί από όλα αυτά επιβεβαιώνεται μια σημαντική διαπίστωση:

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι, είτε το θέλουμε είτε όχι, κάτι παραπάνω από αυτό που ορίζουν η παρουσία και η δράση του, με τα θετικά και τα αρνητικά τους, εδώ στην Ελλάδα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα σύμβολο που έχει ξεπεράσει τα στενά σύνορα της πατρίδας μας.

Είναι το σύμβολο του αγώνα για την ανατροπή.

Είναι το σύμβολο της νίκης και της ελπίδας.

Είναι το σύμβολο του αγώνα του Δαβίδ ενάντια στο Γολιάθ.

Και αυτό μεγαλώνει το χρέος και τις ευθύνες μας.

Γιατί αυτό που θα γίνει εδώ σε μας και από μας, θα έχει την επίδρασή του σε όλη την Ευρώπη, ακόμα και σε όλο τον κόσμο.

Όταν ένα μεγάλο μέρος του λαού μας αλλά και διανοούμενοι σε όλη την Ευρώπη, εργαζόμενοι σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, αριστεροί, ριζοσπάστες και επαναστάτες με ιστορία και αγώνες, παιδιά του Γκράμσι, του Τολιάτι, του Ινγκράο και του Μπερλινγκουέρ, ακουμπούν στους δικούς μας ώμους ελπίδες, τότε έχουμε υποχρέωση όχι μόνο να μη λυγίσουμε.

Όχι μόνο να σταθούμε όρθιοι στις αξίες, στις ιδέες και στις δεσμεύσεις μας.

Όχι μόνο να αγωνιστούμε με αυταπάρνηση για να γίνουν πράξη όσα οραματιζόμαστε.

Όχι μόνο ούτε καν να διανοηθούμε ότι μπορούμε να μπούμε στους λαβυρίνθους της συναλλαγής όπου παραμονεύει ο Μινώταυρος.

Αλλά να νικήσουμε.

Ναι, να νικήσουμε.

Να ανατρέψουμε το ισχυρό κατεστημένο στην Ελλάδα, να δημιουργήσουμε νέα δεδομένα στην Ευρώπη.

Να αποδείξουμε ότι η αριστερά του ριζοσπαστισμού και το νέου κοινωνικού συμβολαίου είναι και παρούσα, και συνεπής και νικηφόρα.

Ένα μόνο σας λέω.
Έχουμε πολύ και δύσκολο δρόμο μπροστά μας.
Αλλά μόνο μια επιλογή.
Να νικήσουμε.
Και θα νικήσουμε
Γιατί ήρθε ο καιρός να πάρουν τα όνειρα εκδίκηση.